

ציאות השבת פרק ראשון שבח

יג: משפטין

מסורת הש"ם

תורה אוור הילשון **בג**
וילא אושע בדורות מוסמאות
לא תשרב לשלוט עזקה
וילא יקירה תח' שט'
אך בשדר עלי' תח'ב
ונמשע עלי' תח'ב
אייז דכ' כ' ב'

וימשך פלמ"ר חכם. לאטבנין מלמד: נזוחן. ול' צבנשא סופריה צבנשא ונקיים מנטפניא. שמול מלחה ומתקוו פיליטומן. סטטן מלון נזחן. נזחן דות נזחן.

שישים תלמידי חכמים מה כה בחכמי ימו ולא היה אדם מחויר דבר העם אתה נתארחתי אצלך והיתה מסיבה כל אותן הוא אצלך אמרה לי חס ושלום "אפ' באצבען קטנה לא גע [ב'] בימי לבונך נמהו אצלך אבל עמי ושתה עמי ויישן עמי פנים לתורה שורי אמרה תורה יואל אשנה נגדת טומאה לא תקרב כי אתה רב רמי אמר מאמר מהנה חרא הווי במערבה אמר כי אמר בבר יצחק בר יוסף סייר מפסיק בינו לבניה: "מתנתן", ואלו מן ההלכות שאמרו בעליות חנינה בן חזקה בן גרון שעלו לברכו נמנעו רוכבו ב"ש על ב"ה ויה' ח' דברם גורו בו בזום: "אל אבִי לרב יוסף אלו חנן אן ואלו חנן ואלו חנן הני דאמון או אלו תנין דבענין למימר קמן תא שמע⁶ אין פולין לאור הנור ואלו מן ההלכות את הצורות אמר רשב"ג אן מוחבנן את הצורות אבל מה נעשה שם אם אנחנו לחייב אין אנו מוספיקין ד"א אין שומה נפנע ד"א אין בשර המת מרוגש באיזמל אין⁷ וזה אמר בבר יצחק קשה רימה לסת כמות בכרש החששנא⁸: אך בשרו עלייך יכאב ונפשו עלייך תאבל אמא אין בשער המת שבחו מרוגש באנימל אמר רב יהודה אמר רב בר' ברם וכור אותו האיש לשוב והנעה בן חזקהשמו שאלמלה הוא גננו ספר יוחזקל שהו בברבו סותרין וברבי תורה מה עשה העלו זו ב' מאות גובי שמן וישראל בעליה ודרשן: שבנה עשר דבר גורו: מי ניחוח שמנה עשר דבר ידרתנן אל פולין את התרכומה האוכל⁹ אוכל ראשון והאוכל אוכל שני השותה משקון טמאן¹⁰ והבא אישו ורוכו בכםיים שאובין ומחרור שנפל על ראשו ורוכו שלשה לוגון מים שאובין¹¹ ובספר והודים התובל יום והאוכלים והכלים שננטמו במשkan¹² מן התנא האוכל אוכל ראשון האוכל אוכל שני מפסל פסל טמיין לא

ח' שינן

